

מסורת הש"ס

הכא דהוה קא שכיב. והיו לו אחין ולא זנין דמוחזק ליבס: **אמרו ליה אחסיה נמאן**. זקוקה ליבס או מותרת לשוק: **חזיא לכהנא**. לאו דוקא אלא שמומרת לכל אדם ואינה זקוקה ליבס ומיהו לכהנא אסירה דהא ע"י (ו) מגו דבעל שאמר גרשתי את אשתי

נאמן מהימנין (ט) כדמפרש ואלין:

נמאי ניווש לה. לאסרה לשוק: **הא"ר**

חייא בר אבא ו'. והאי נמי הכי

קאמר גרשתי את אשתי וחזיא לעלמא

ומיהו לכהנא אסירה דהא לא פטרינן

לה אלא בטענת גרשתי את אשתי

וגרשה פסולה לכהן שהרי אינה

נפטרת בטענת יס לי זניס דהא

מוחזק לן בגויה דלין לו זניס ואיכו

לא טעין יס לי זניס דמיהמניה ע"י

מגו דמאי פטר לה בגט הלכך הכי

קאמר גרשתי את אשתי ואנאן הוא

דאי זני מגרש לה: **ואנן אשנינו**

כו'. דלמא אמוראי נינהו דפליגי

אליבא דר' יוחנן ואיכא נמאן דאמר

אינו נאמן אפילו להבא דלא אמרינן

מגו שהרי רגלים יס לדבר שלא גרשה

דאס גרשה קלא הוה ליה למילתא

כדאמרין בהאשה שנתארמלה: **חוש**

לה. כחייא ומיאסר לשוק ומשום

דלמיר לעיל למאי ניווש קאמר הכא

דודאי איכא למיחש. ומהכא שמעינן

דבעל שאמר גרשתי את אשתי אינו

נאמן: **הכא דהוה מוחזק** לן. בגויה

דלית ליה אחי חזקה בעלמא בלא

עדים ויודעין היו דודאי דלין לו זניס

ואי לא דמוחזק לן דלית ליה אחי היה

לנו לאסרה לשוק מספק כיון דודאי

אין לו זניס: **ועוד האמר בטעם**

מיהא כו'. ואע"פ שאין לו זניס כיון

דאמר אין לי אחים נאמן להמירה

ואע"פ דמוחזק לן בחאי נאמן להמירה

מגו דאי זני פטר לה בגיטא ומה לו

לשקר כדאמר' נמי לעיל דאף על גז

דמוחזק לן בחאי ואמר זה זני נאמן להמירה משום מגו דאחי מגו

ומרע ליה לחזקה: **אמר ליה אבי** **הא אמרי**. זני העיר הזאת

דאיכא עדים ונריצין אף לחוש לדבריהם ולהמתיך עד שנשמע מה

בפי עדים: ומשני **השפא מיהא** **הא ליטנסה**. ואין לנו אלא מה

שעינינו רואות: **לאו היינו**. דמקשינן בכתובות צפ' האשה שנתארמלה

הא **גבי זנמיה דמר** שמואל דאשתזיין ואסקינהו לארעא דישראל

וכן. **גבי זנמיה דמר** שמואל דאשתזיין ואסקינהו לארעא דישראל

ואמרו נשציני וטעורה אינו ושרינהו רבי חנינא להנשא לכהנים ואמרי'

והאיכא עדים במדינת הים שנטמאו ואמר ר' חנינא עדים בזה

אסתן רוח לפוגית ותאסר במדינה ומפרש התם דעדי טומאה אחת:

אס הקילו בשושי. הדברה הקילו בה כטומא במצבת כתובות

דלפי אשה ועד אחד דאמרינן לומר טעורה וטעמא דבשדיל

שנתיחדה בין השבצין אין לנו לאסרה שהרי סתם אשה משמרת

עממה מזנות ואוקמה אחזקה ואיסור קל הוא אס נישאת לכהן:

נאן באשא איש. במדינה אס זקוקה ליבס: **דמנוולא נפשה** **לגבי שכי** לא

גרסינן ופירוש אינו בספרים: **חוש לה**. כחייא ולא תנשא בלא

חליצה: דקאמרי אחיה הוא. ומשום אס קתני גז נפלו לו נכסים

ממקום אחר דכולן יורשין אותו: **והו לא**. הלא גם כל אחיו יס לו

ליטול: דקאמרי אין אנו יודעין. הלכך לא שקיל מניינהו מידי דאמרי

ליה אייתי ראייה וכשמת הן יורשין אותו מכה אחיהן הדי שמודה לכן

שאותו הספק אחיהן היה: **ואס אומרם כו'**. ופלוגתא היא בזנמיה

מקומות בגמ' (צ"ק דף ק"ה). דרב הונא רב יהודה אמרי חייא ר"נ ור'

יוחנן אמרי פטור וקיימא לן דפטור דהלכתא כרבי יוחנן ממזיריו וכרב

נחמן דזיניט' אלא שיצטע שבועת היסת שאינו יודע. ומתניתין נמי

האח האחד טוען בשביל אחיו הספק ממון יס לאחי צידס וכן

אומרים אין אנו יודעין ואמרי' פטורין דלוקי ממונה בחזקה מריה:

לעולם

דאיתמר (לעיל דף צ"ג). המוכר שור לחבירו ונמלא נגחן

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

קלה.

עין משפט
נר מצוה

חזיא לכהנא רבה. יס מוחזק רבה משום דלכל הפחות אלמנה היא ולא חזיא לכהן גדול ואומר ר"י דשפיר גרס רבה דהא אף לכהן הדיוט אסירה דהא מטעם שאמר גרשתי היה מתיר* ולא שהיה אומר שהיו לו זניס דא"כ היה נאמן כדתנן במתניתין דזה זני נאמן ומאי

היו מיימי עלה מילתא דר' יוחנן אלא

הכי פירושו דחזיא לכהנא רבה כלומר

אינה זקוקה ליבס שגרשתי דמותרת

לכל העולם ואפי' לכהן גדול מטעם

זיקת יבמין וה"ר מנחם גרס חזיא

לכהונה כלומר אינה זקוקה ליבס

וחזרת לכהונה נישא לאכול בתרומה: **ה"ג הא** **אמרי דאיכא בהדי במדינת**

הים דידעי דאית ליה אחי. וה"פ הא

יאל קול הכא שאומרים דאיכא עדים

במדינת הים^א וז"ל והא איכא סכדי

במדינת הים^ב ודאי דאיכא עדים

במדינת הים^ג א"כ מאי קאמר השתא

מיהא הא ליטנסה ואי זני למימר

שיס לנו לחוש שמא יס עדים הא

ודאי ליכא^ד למיחש דהא תנן יס לי

זניס נאמן וה"ה אין לי אחים נאמן

דמגו דאי זני פטר לה בגיטא וכן

בפרק שני דכתובות (דף כג. וסס) על

במדינת דמר שמואל דאשתזיין ופרין

הא אמרי איכא עדים במדינת הים

אבל אי ליכא קול אין לנו לחוש

מאלינו שמא יס עדים דהא תנן התם

נשציני וטעורה אינו נאמנת:

אבבי אמר לעוים חייב. (ו) וקשה

דרי יהודה דלרבי יהודה

דברים שור שנגח את הפרה (צ"ק דף

מז. וסס) אמר רב יהודה אמר שמואל

זו דברי סומכוס אבל חכמים אומרים

זה כלל גדול דזין המע"ה ומפרש

התם דזה כלל גדול אפי' ניזק אומר

זרי ומזיק אומר שמא אלמלא לרב

יהודה זרי ושמא לאו זרי עדיף וי"ל

דוקא גבי מלווה אית ליה לרב יהודה דברי חשוד

דאס לא מלווה לא היה מעיז פניו לומר מנה לי צידך שהרי הלווה

יודע שלא הלווה ממנו כלום^א ושמש של לוה גרוע שהיה לו ליעד

אס הלווה או לא הלווה^ב ולכן חייב אבל גבי שור שנגח את הפרה

דלא חשיב זרי של ניזק משום דידוע שהמזיק אינו יודע מתי ילדה

קודם נגיחה או לאחר נגיחה לכך טוען זרי שידוע שלא יכחישו

המזיק ושמש של מזיק אינו גרוע כי אין לו ליעד כי לא היה שם^ג

אבל קשה הא דאמר בפ"ק דכתובות (דף יב. וסס) אמר ליה אבי

לרב יוסף הא דרב יהודה אמר מנה לי צידך והלא אומר איני יודע

חייב דשמואל היא דפסיק התם כרבנן גמליאל דנאמנת כשאמרה

משאלתמי נאנסמי ונסתמפה שדה והשתא הא אפילו רב יהודה

מודה לשם דאינה נאמנת לפי שהבעל אינו יודע מתי נאנסה לא

חשיב זרי שלה כי היא דניזק ומזיק^ד (ומיהו י"ל (ה) דהוה מני למימר

וליעטמין) וכן דריש הבית והעלייה (צ"מ דף קטז. וסס) גבי אס

היה מכיר מקלמ אביו נוטלין ומזיקי לה דקאמר איני יודע וקאמר

לימא מהיו תיובתא דר"נ ור' יוחנן דאמרי מנה לי צידך והלא

אומר איני יודע פטור והשתא הא לרב יהודה נמי היו תיובתא

דמודה התם דפטור דהו זרי גרוע משום דאריך דאין יודע אס

היו שלו פס שהיה אביו דמות וזו וי"ל דאין דהכא ר' יהודה

משוי חילוק בין זרי חשוד דמלוה לזרי גרוע דהא קאמר הכא

לעולם חייב ושאיני הכא דכי מנה לאחר צידך דמי משמע דאס הוא

עממו היה אומר אחיך אני והוא אומר איני יודע יטול בחלקו

אע"ג דהו זרי גרוע דהס אין יודעים אס יס להס אס במדינת

הים או לא^ו והשתא אחי שפיר דהיא דכתובות אבי אמר לה

והיא דבית והעלייה (סס) נמי דקאמר לימא תהיו תיובתא דר"נ

משום דלאבי לא היו תיובתא דרב יהודה וזה כלל גדול דזין

דריש פרק הפרה לא מוקי אבי אפי' לימאין אפילו ניזק אומר זרי

ומזיק אומר שמא אלא מוקי להכי דאמר התם א"י לבי הא

דאלינן בתר חזקה אפילו כנגד רובא ואין להאריך כאן:

כל

קל א מיי פ"ב מהלכות
גיטות הל' ה סמג
עשין כ טו"ע פ"ב א"ע ס' קנא
ספיק ח' קל"ב ב ג מיי פ"ב מהל'
יטוס הלכה ג סמג
עשין נא טו"ע פ"ב א"ע ס' קט
ספיק ח' קל"ב ד מיי פ"ב מהל'
מהלכות הל' ח ועי'
במ"מ סמג עשין לו טור
ש"ע ח"מ ס' דפ ס"ד:
קל"ג ח מיי פ"ב טו"ע פ"ב
ספיק ח' קל"ד ד מיי פ"ב מהל'
טו"ע הל' ח ועינ'
במ"מ סמג עשין לה טור
ש"ע ח"מ ס' ע"ה ס"ט:

גליון הש"ס

נמרא חוש לה. עין

ג"י פ"ב דיימנות דף קל

ע"ב י"ג. ונראה דהמקור

בד"ק י"ג מיוחס. אי

דפרישת הש"ס מנא ידעין

דהוא אינו נאמן אף בדיוט

למלך כדאמר' הכא חוש

לה. או להחליט בעצמה

בלא עדים לא כלום היא

כמו במקדש בלא עדים

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש

הי"ד פ"ב יצמנה מפרש